

Milieupunt verwent winnaars prijsvraag retourshop EDAH

Om meer bekendheid aan de retourshop te geven organiseerde Milieupunt Zuid in april een prijsvraag met als prijzen apparaatjes die op zonnepanelen werken. Mensen die met wilden dingen naar deze prijzen moesten zich wat meer verdiepen in de retourwand in de Edah-vestiging op het Smaragdplein. Bij die gelegenheid werden ook informatieve flyers en promotiemateriaal uitgereikt.

Maar liefst 285 bezoekers vulden het prijsvraagformulier in. Het was opvallend dat veel bezoekers van de Edah nog niet wisten van de retourshop in de winkel. En dat hier ook klein wit- en bruin geleverd kan worden bleken velen erg handig te vinden. De andere vakken zijn voor cartridges, batterijen en schoenen.

Op 10 juni reikte Milieupunt Zuid op haar kantoor (gevestigd bij dierenweide Nieuw Rotsoord) de prijzen uit aan de prijswinnaars, allemaal afkomstig uit de wijken Rivierenwijk, Hoograven, Tolsteeg en de Dichterswijk. Het betrof een wereldontvanger, een radio en zaklampen. De prijzen werden dankbaar in ontvangst genomen. Henk Feenstra van het Milieupunt overhandigde bovendien een tas boordvel informatie over onder meer wandelroutes in de stad en omgeving. De informatie is voor een ieder verkrijgbaar bij het Milieupunt.

colofon

Aanzet is een inhoudelijk onafhankelijke wijkkrant en verschijnt zes maal per jaar.

Redactieadres
Nieuw Rotsoord, Briljantlaan 101
3523 CD, Utrecht
E-mail: redactieaanzet@yahoo.com

Redactie
Lisette van Boxel (opmaak)
Daan van der Burgh
Ariane den Daas
Eva Houtsma
Peter Nauta (fotografie)
Patricia de Nijs

Oplage
7000 exemplaren
Volgende deadline
15 augustus 2005

dit geldt voor zowel advertenties als tekst- en beeldmateriaal

Bewoners in gesprek in de moskee

Begin mei organiseerde de Essalaam moskee in Hoograven dialoogavonden voor bewoners in het gebouw aan het Camminghaplantsoen. Elke avond bezochten ongeveer vijftien bezoekers de moskee om daarna met elkaar en de organisatoren in gesprek te gaan.

De bezoekers werden door Adbeljalil Sayfaoui (een van de oprichters van de Dialooggroep en bestuurslid van de Essalaam moskee) onthaald op koekjes en Marokkaanse thee. Daarna was er een rondleiding door de moskee en werd van alles uitgelegd over gebedstijden, vrouwengebedsruimte en ramadan.

In het gesprek kwamen verschillende onderwerpen aan de orde zoals de scheiding tussen kerk en staat in Nederland en de positie van de vrouw in de islam. Karen vroeg zich bijvoorbeeld af of de hoofddoek nou wel of niet verplicht is voor islamitische vrouwen: "Ik lees elke dag wat anders." Fatima voegde toe: "Ik zie veel vrouwen met make-up en een sigaret én een hoofddoek. Dat vind ik raar

om te zien. Mijn gevoel voor mijn geloof zit niet in een kledingstuk maar in mezelf."

Verskillende (aanstaande) ouders kampten met twijfels en onzekerheden over de 'zwarte scholen' in de wijk. Waarom gaan zoveel 'witte' kinderen elders naar school? vroeg Christa zich af. Kunnen ouders niet samen afspreken om de kinderen naar dezelfde school te doen zodat de scholen meer gemengd worden? De kinderen van Margot gaan tot tevredenheid in de wijk naar een 'zwarte' school.

Joop vroeg zich af hoe hij kan zorgen dat kinderen en jongeren hem met respect behandelen. "Ik probeer altijd een praatje te maken met de jongens op de hoek", vertelde hij. "Maar ik krijg moeilijk contact." Sayfaoui bepleitte vriendelijkheid: "Daarmee bereik je veel bij mensen. Maar sommige kinderen zijn nou eenmaal moeilijk." Hij wees erop dat moeilijkheden of problemen met bewoners met een Marokkaanse achtergrond weinig te maken heeft met religie maar meer met cultuur.

Aan het einde van de avond bleken

sommige bezoekers geïnteresseerd in de praktische kant van de dialoogavond: wat kan een individu doen om de kloof tussen bevolkingsgroepen in Hoograven/Tolsteeg te overbruggen? Zo wilde Nicolien zich als vrijwilliger aanbieden bij de moskee om bijvoorbeeld taallessen te geven. Sayfaoui wilde hierover graag met haar verder praten en overleggen. "De moskee is een gebedshuis en geen buurthuis, maar er kan van alles."

Baggeren voorbij

Het afgelopen jaar zijn alle sloten, kanalen en singels in Hoograven gebaggerd. Hierdoor verbetert de kwaliteit van het water en kan het water bij zware regen beter worden afgevoerd. Voor het baggeren werd gebruik gemaakt van een zuigerboot. Daarmee ontstaat zo min mogelijk schade aan waterplanten en dieren in het water. Het einde van het project werd eind mei gevierd in de bibliotheek Lunetten met een tentoonstelling over baggeren en een verhalenmiddag voor kinderen.

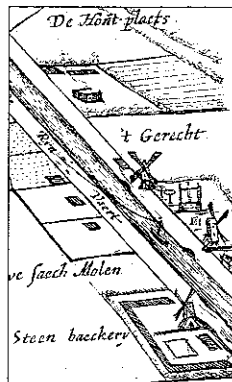
verhalen van toen

verhalen van nu

Galg aan de Vaartsche Rijn

Al op de oudste kaart van de Utrecht uit 1541 vinden we aan de oostzijde van de Vaartse Rijn 'het gherecht van die stad van Utrecht': een driehoekige galgconstructie en een drietal hoge palen met daarop een rad. Misdadigers die door de Utrechtse schepensbank tot de dood werden veroordeeld, werden hier, nadat hun vonnis op de Neude was voltrokken, aan de galg gehangen of op het rad tentoongesteld, als afschrikwekkend voorbeeld. Niet toevallig was het gerecht juist hier gesitueerd: iedereen die vanuit het zuiden over of langs de Vaartse Rijn de stad naderde, wist welke straf hem boven het hoofd hing als hij in deze stad een ernstig misdrijf zou begaan.

Waar moet deze stedelijke gerechtsplaats nu precies worden gezocht? Niet, zoals vaak is beweerd, aan het begin van de Hoogravense dijk (de tegenwoordige Aquamarijnlaan) maar meer zuidelijk, daar waar de Galgwetering uitkwam in de Vaartse Rijn. Deze wetering liep ter plaatse van het tracé van de huidige Rijnhuizenlaan / Burgemeester Smitsstraat / Oude Kerkweg. In de Middeleeuwen vormde deze wetering de grens van de Utrechtse stadsvrijheid, de voorganger van de latere gemeente Utrecht. Een

Engelenburg: de galg aan de Vaartse Rijn.

zeer nauwkeurige opmeting van 'het lant daer t'Gerecht op staet' is te vinden op een kaart in het archief van het Utrechtse Burgerweeshuis uit 1643, dat de in de 17de eeuw grondeigenaar was van de belendende percelen. Hierop zien we opnieuw een driehoekige galgconstructie met de bijbehorende radpalen, staande op een rechthoekig, door een sloot omgeven terrein. Dit terrein diende tevens als begraaftplaats voor wat ratten en kraaien nog van de lijken der terechtgestelden overlieten. Ook zelfmoordenaars vonden hier hun graf.

In de 17de eeuw kwamen er in de directe omgeving verschillende molens en steenbakkerijen en weldra gin-

gen er stemmen op om de galg te verplaatsen. Er werd geklaagd bij het stadsbestuur dat de situatie ondragelijk was: 'de geene die daer omtrent moesten woenen en dagelix verkeeren, alsmede voor passagiers ende swangere vrouwen daar voorby willende. Afschouwelijk is het gesicht ende den reuck van de dode, half, jae heele verrotte misdadigers, die men aldaer pleecht aen te hangen ofte ten toon te stellen.' Hun verzoek om de galg en de radpalen, die bij de bekende tornado van 1674 zware schade hadden geleden, naar een andere plaats te verhuizen, vond bij het stadsbestuur echter geen gehoor. Tot ver in de 18de eeuw bleef de gerechtsplaats, ook wel bekend als de Engelenburg (naar analogie van de roemruchte Engelenburcht in Rome?), op deze plaats in functie, al werden veroordelingen tot de doodstraf steeds meer een zeldzaamheid. Pas in 1795 kwam er een einde aan het gebruik van galg en rad. Als begraaftplaats voor terechtgestelden bleef de Engelenburg ook daarna nog enige tijd in gebruik.

*Kaj van Vliet
Historicus en bestuurslid van de
stichting Historische Kring Tolsteeg-
Hoograven*